

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 27 februari 2008 (28.2)
(OR. fr)**

6970/08

**FRONT 28
VISA 72
COMIX 165**

FÖRSLAG

från:	Europeiska kommissionen
av den:	26 februari 2008
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING av den [...] om ändring av förordning (EG) nr 562/2006 när det gäller användningen av informationssystemet för viseringar (VIS) enligt kodexen om Schengengränserna

För delegationerna bifogas kommissionens förslag, som översänts per brev från
direktör Jordi Ayet Puigarnau till Javier Solana, generalsekreterare/hög representant.

Bilaga: KOM(2008) 101 slutlig

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION

Bryssel den 22.2.2008
KOM(2008) 101 slutlig

2008/0041 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

av den [...]

**om ändring av förordning (EG) nr 562/2006 när det gäller användningen av
informationssystemet för viseringar (VIS) enligt kodexen om Schengengränserna**

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

1. BAKGRUND

• Motiv och syfte

Genom detta förslag införs de ändringar av gemenskapskodexen om gränspassage för personer som krävs för att garantera en effektiv användning av informationssystemet för viseringar (VIS) vid medlemsstaternas yttre gränser. Syftet med förslaget är att fastställa gemensamma bestämmelser om skyldigheten att använda VIS vid de yttre gränserna och därigenom ytterligare utveckla Europeiska unionens integrerade gränsförvaltning.

• Allmän bakgrund

Den 15 mars 2006 antogs gemenskapskodexen om gränspassage för personer (kodexen om Schengengränserna). Syftet var att införa villkor, kriterier och regler för kontrollen vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna. Enligt artikel 7.3 i kodexen om Schengengränserna ska alla tredjelandsmedborgare underkastas noggranna kontroller vid de yttre gränserna.

Europaparlamentet och rådet har antagit förordning (EG) nr xx/2008 av den ... om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen)¹. Kommissionen har lagt fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna angående viseringar till diplomatiska beskickningar och karriärkonsulat i samband med införandet av biometri samt bestämmelser om organiseringen av mottagandet och behandlingen av viseringsansökningar².

I VIS-förordningen fastställs ändamålet, funktionen och ansvarsfördelningen för VIS, medan ändringen av de gemensamma konsulära anvisningarna kommer att skapa den rättsliga grund som behövs för att medlemsstaterna ska kunna registrera de viseringssökandes obligatoriska biometriska uppgifter. Ändringen skapar också förutsättningar för samarbete mellan medlemsstaterna, till exempel genom införandet av gemensamma ansökningscentrum.

Inom ramen för VIS övergripande mål att förbättra genomförandet av den gemensamma viseringsspolitiken, är ett av syftena med systemet att underlätta kontrollen vid gränsövergångar vid de yttre gränserna, inklusive kampen mot bedrägerier.

Enligt artikel 18 i VIS-förordningen har gränskontrolltjänstemän rätt att för verifikationsändamål göra sökningar i VIS med hjälp av numret på viseringsmärket i kombination med viseringsinnehavarens fingeravtryck. Under en period på högst tre år efter det att systemet tagits i drift får sökningar göras på grundval av enbart viseringsmärkets nummer. Treårsperioden kan förkortas när det gäller luftgränserna.

Användningen av VIS är av största betydelse för en effektiv kontroll vid de yttre gränserna. Endast en biometrisk kontroll kan med säkerhet bekräfta att en person som vill resa in till Schengenområdet är samma person som den för vilken viseringen har utfärdats. För varje

¹ EUT [...], [...], s. [...].

² KOM(2006) 269 slutlig.

viseringsinnehavare bör gränskontrolltjänstemännen därför göra en systematisk sökning i VIS, inklusive en biometrisk kontroll.

VIS-förordningen innehåller emellertid inga bestämmelser om en skyldighet att använda VIS vid de yttre gränserna, och kan inte heller göra det. Syftet med förslaget är således att komplettera VIS-förordningen genom att, i form av en ändring av kodexen om Schengengränserna, införa gemensamma bestämmelser om detta. En sådan åtgärd skulle göra det möjligt att använda VIS på ett effektivt och enhetligt sätt vid de yttre gränserna. Utan ett gemensamt system skulle de gränsövergångar där VIS inte används systematiskt kunna missbrukas av olagliga invandrare och brottslingar.

Systematisk användning av VIS vid de yttre gränserna är en förutsättning för större flexibilitet när viseringsansökningarna ges in. I det ovannämnda kommissionsförslaget om ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna anges att om samma person ger in flera ansökningar inom en period på 48 månader, kan biometriska data från en tidigare ansökan som lagrats i VIS återanvändas och kopieras. Därigenom blir det möjligt att undanta sökande med ärligt uppsåt från skyldigheten att infinna sig personligen på konsulatet. Bakgrunden till denna regel var att alla viseringsinnehavare skulle kontrolleras vid de yttre gränserna i syfte att avslöja eventuellt missbruk av viseringar. Om VIS inte används systematiskt vid de yttre gränserna skulle det bli nödvändigt att uppta nya biometriska data på konsulatet varje gång någon ansöker om en ny visering.

Gradvis regional utbyggnad på konsulaten

Artikel 48 i VIS-förordningen innehåller en mekanism för gradvis regional utbyggnad av VIS på konsulaten. Enligt rådets slutsatser av den 2 december 2005 bör utbyggnaden av VIS inledas vid konsulat i Nordafrika och Mellanöstern. Sedan utbyggnaden har påbörjats ska konsulaten i den första regionen samla in de uppgifter som avses i artikel 5.1 i VIS-förordningen för alla viseringsansökningar i den första regionen och överföra dessa till VIS-databasen. Till dessa uppgifter hör även de sökandes fingeravtryck. Kommissionen ska fastställa det datum från vilket översändandet av de uppgifter som avses i artikel 5.1, inklusive viseringssökandens fingeravtryck, blir obligatoriskt också i övriga regioner.

Redan före detta datum kan medlemsstaterna i var och en av dessa övriga regioner börja samla in och översända uppgifterna till VIS i enlighet med artikel 48.3 i VIS-förordningen, genom att registrera åtminstone alfanumeriska data och fotografier i enlighet med artikel 5.1 a och 5.1 b i VIS-förordningen.

Som en följd av den gradvisa regionala utbyggnaden och den möjlighet som anges i artikel 48.3 i VIS-förordningen, kommer följande typer av viseringar att förekomma:

- a) Viseringar som utfärdats i en region där användningen av VIS är obligatorisk, och som därför normalt omfattar fingeravtryck.
- b) Viseringar som utfärdats i en region där utbyggnaden ännu inte har påbörjats, men där en eller flera medlemsstater har börjat samla in uppgifter och föra in dessa i VIS, inklusive fingeravtryck.
- c) Viseringar som utfärdats i en region där utbyggnaden ännu inte har påbörjats, men där en eller flera medlemsstater har börjat samla in uppgifter och föra in dem i VIS, dock inte fingeravtryck (det vill säga endast alfanumeriska data och fotografier).

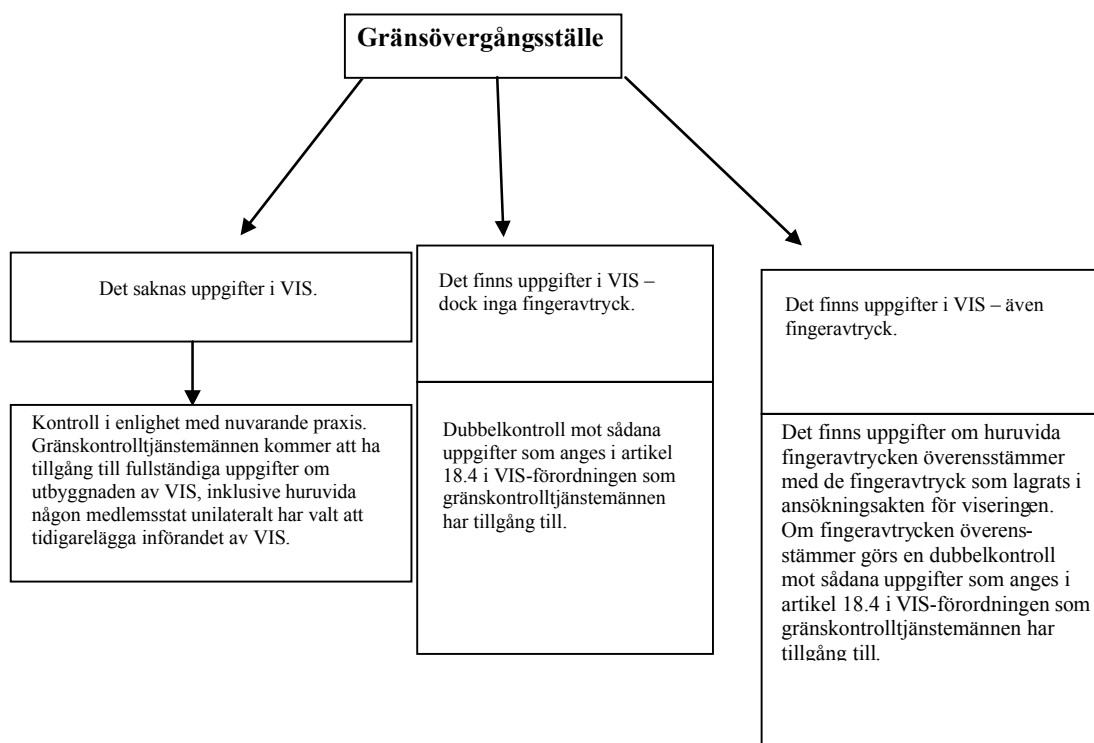
- d) Viseringar som utfärdats i en region där utbyggnaden ännu inte har påbörjats av medlemsstater som ännu inte har börjat samla in uppgifter och föra in dessa i VIS.
- e) Viseringar som utfärdats innan VIS-förordningen började tillämpas.

Det bör påpekas att efter det att utbyggnaden har slutförts, kommer det under en viss period fortfarande att finnas viseringar utan biometriska data i omlopp, till exempel viseringar för flera inresor som utfärdats före det datumet.

Användning av VIS vid de yttre gränserna

Följande schema visar vilken information gränskontrolltjänstemännen har tillgång till när de söker i VIS på grundval av viseringsmärkets nummer i kombination med verifikation av fingeravtryck, samt vilka åtgärder som ska vidtas.

SÖKNING I VIS VID DE YTTRE GRÄNSERNA PÅ GRUNDVAL AV VISERINGSMÄRKETS NUMMER I KOMBINATION MED VERIFIKATION AV FINGERAVTRYCK

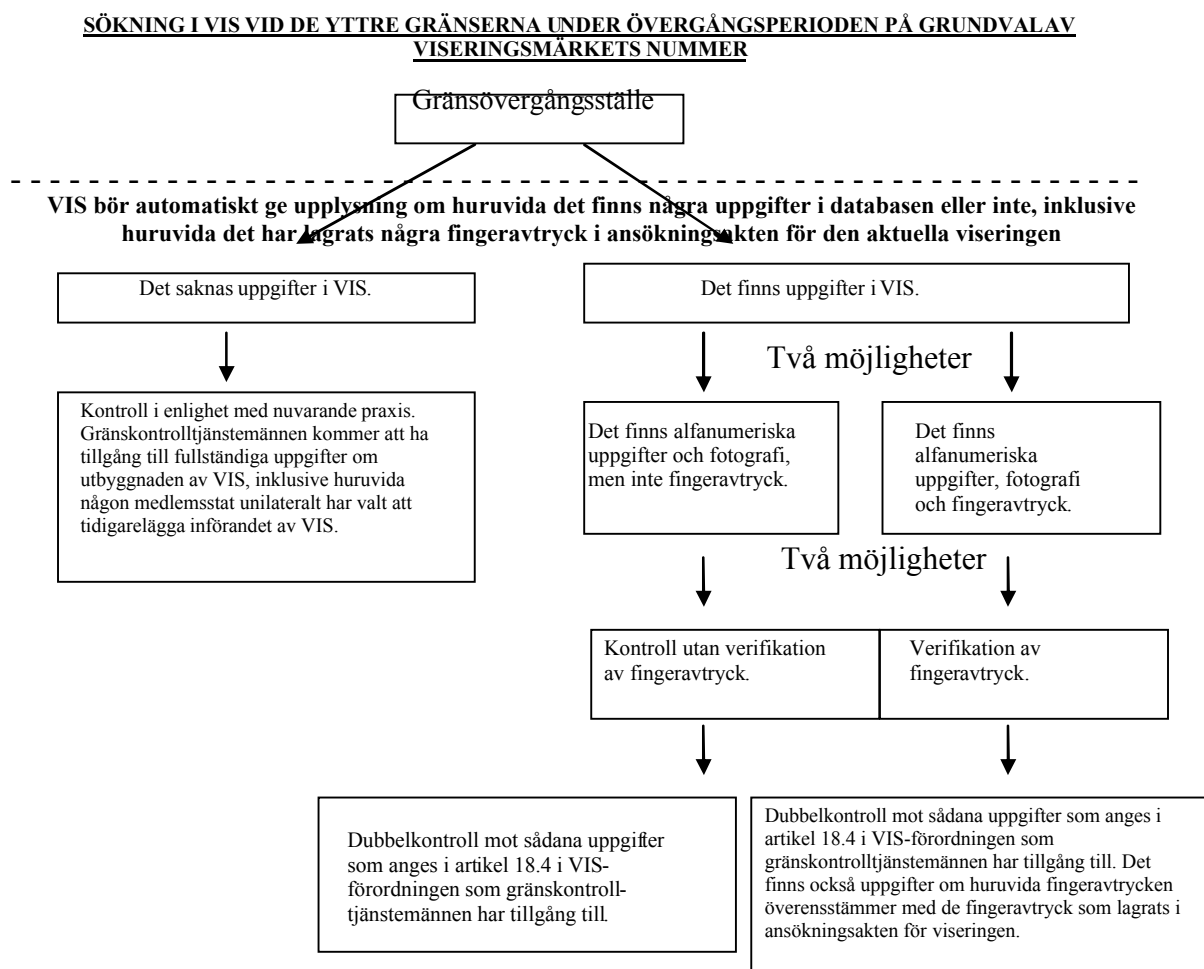
Användning av VIS vid de yttre gränserna – övergångsperiod och söknycklar

Under den övergångsperiod som anges i artikel 18.2 i VIS-förordningen finns det två sätt att söka i VIS, antingen på grundval av viseringsmärkets nummer i kombination med verifikation av viseringsinnehavarens fingeravtryck, eller på grundval av enbart viseringsmärkets nummer. Oavsett vilket alternativ som väljs kan en sökning påbörjas även om den som gör sökningen endast har tillgång till viseringsmärkets nummer.

En sökning på grundval av viseringsmärkets nummer i kombination med fingeravtryck skulle vara meningslös om det inte finns några fingeravtryck i VIS som kan jämföras med viseringsinnehavarens fingeravtryck. Under övergångsperioden bör därför VIS omedelbart efter sökningen på grundval av viseringsmärkets nummer indikera inte endast om det finns

några uppgifter om viseringen i VIS, utan även om fingeravtryck har lagrats i ansökningsakten för viseringen. I VIS lagras inga fingeravtryck från personer som inte omfattas av en skyldighet att lämna sådana, det vill säga diplomater, små barn samt personer som har förlorat sina händer eller vars fingeravtryck det är fysiskt omöjligt att ta av andra skäl. I dessa fall ska systemet ge upplysningen ”inga fingeravtryck i VIS”³.

Följande schema visar vilken information gränskontrolltjänstemännen har tillgång till när de söker i VIS under övergångsperioden, samt vilka åtgärder som ska vidtas.

För att gränskontrolltjänstemännen ska kunna bedöma om en person uppfyller kraven för inresa, måste de ha tillgång till all information om utbyggnaden av VIS och om medlemsstater som eventuellt använder sig av möjligheten att ta VIS i drift unilateralt i enlighet med artikel 48.3 andra meningen i VIS-förordningen.

Följaktligen måste meddelandena enligt artikel 48.5 i VIS-förordningen (som kommer att offentliggöras i EUT) och uppgifterna om vilka medlemsstater som använder sig av möjligheten i artikel 48.3 göras tillgängliga för gränskontrolltjänstemännen. Det föreslås att

³ Citattecknen indikerar att den exakta ordalydelsen av den information som ska framträda på skärmen ännu inte är fastställd.

denna information förs in i bilagan till den praktiska handboken för gränsbevakningstjänstemän, som finns tillgänglig i elektronisk form på Circa.

- **Gällande bestämmelser**

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna).

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr xx/2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen).

2. SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSANALYS

- **Samråd med berörda parter**

Samråd med medlemsstaterna har skett (inom rådets arbetsgrupp för frågor om gränser) på temat ”VIS och gränser” och om den obligatoriska användningen av VIS vid de yttre gränserna. Enligt deras svar bör VIS användas vid gränsövergångar och det bör finnas tillgång till utrustning för läsning av biometriska data. Detta skulle involvera en kombinerad kontroll av numret på viseringsmärket och viseringsinnehavarens fingeravtryck.

Medlemsstaterna ansåg att en obligatorisk användning av VIS vid de yttre gränserna var genomförbar och nödvändig i alla situationer. Vissa uttryckte dock tvivel om huruvida sökningar skulle kunna utföras snabbt och tillförlitligt, särskilt vid användning av bärbar utrustning (till exempel i bilar eller på tåg). Enligt den senare ståndpunkten skulle en obligatorisk användning av VIS endast vara genomförbar när den tekniska utvecklingen nått tillräckligt långt för att stödja användningen av bärbar utrustning, med snabb dataöverföring och tillförlitlig verifikation.

Efter diskussionerna med rådet och parlamentet om VIS-förordningen, och på grundval av den text som förhandlats fram, har kommissionen kommit fram till ståndpunkten att kompromissen bör förstås på följande sätt: användningen av VIS vid de yttre gränserna bör vara obligatorisk, och efter övergångsperiodens slut bör båda nycklarna användas. Det bör understrykas att enligt artikel 50.5 i VIS-förordningen ska kommissionen rapportera om de tekniska framsteg som gjorts när det gäller användningen av fingeravtryck vid de yttre gränserna och dess inverkan på tidsåtgången för sökningar på grundval av viseringsmärkets nummer i kombination med verifiering av viseringsinnehavarens fingeravtryck, inbegripet om den förväntade tidsåtgången för en sådan sökning medför en orimligt lång väntetid vid gränsövergångarna.

- **Konsekvensanalys**

Den konsekvensanalys som genomfördes med avseende på VIS-förordningen grundar sig på konstaterandet att den bristande effektiviteten i kampen mot visa-shopping och bedrägerier samt vid kontrollerna medför dock också bristande effektivitet vad gäller medlemsstaternas inre säkerhet. Brottslingar och misstänkta kan få en visering eller har möjlighet att använda sig av förfalskade viseringar vid inresa till Schengenområdet. Personer som är involverade i terrorism eller organiserad brottslighet reser oftast inte under eget namn, utan ändrar sina personuppgifter för att försvåra identifiering”. I fråga om gränskontroll leder

konsekvensanalysen fram till slutsatsen att gränskontrollerna förväntas bli avsevärt effektivare med införandet av biometriska data i VIS. Användningen av biometriska data kommer att säkerställa att den person som reser med viseringen är samma person som den för vilken viseringen utfärdades, och bekräfta resenärens identitet.

Förutsättningen för den avsevärda effektivisering av gränskontrollerna som nämns ovan är att VIS används systematiskt i samband den allmänna inresekontrollen vid de yttre gränserna.

Systematisk sökning i VIS vid de yttre gränserna är också en förutsättning för att kunna ge utrymme för större flexibilitet i samband med att ansökningarna ges in.

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER

- **Sammanfattning av de föreslagna åtgärderna**

VIS innehåller information av betydelse för kontrollen vid de yttre gränserna. Därför bör VIS-förordningen kompletteras genom att bestämmelser om användningen av VIS vid de yttre gränserna införs i kodexen om Schengengränserna.

- **Rättslig grund**

Den rättsliga grunden för denna förordning är artikel 62.2 a i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, eftersom förordningen innebär en ändring av kodexen om Schengengränserna, som grundar sig på den artikeln, och eftersom den innebär en ytterligare specificering av åtgärderna rörande passage av medlemsstaternas yttre gränser och en utveckling av standarder och förfaranden som medlemsstaterna ska följa vid kontrollen av personer vid dessa gränser.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Enligt artikel 62.2 a i EG-fördraget är gemenskapen behörig att vidta åtgärder som avser passage av medlemsstaternas yttre gränser. De gällande gemenskapsbestämmelserna om passage medlemsstaternas yttre gränser, kodexen om Schengengränserna, bör anpassas för att ta hänsyn till inrättandet av VIS, eftersom det behövs en gemensam ordning för att införa harmoniserade bestämmelser om obligatorisk användning av VIS vid de yttre gränserna.

Målen i förslaget kan dock inte uppnås i tillräcklig utsträckning av medlemsstaterna själva.

- **Proportionalitetsprincipen**

I artikel 5 i EG-fördraget föreskrivs att gemenskapen inte ska vidta någon åtgärd som går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen i detta fördrag. Gemenskapsåtgärden bör ges en form som tillåter att målet med åtgärden uppnås och att åtgärden genomförs så effektivt som möjligt. Den föreslagna åtgärden, det vill säga en ändring av kodexen för Schengengränserna, innebär en utveckling av Schengenregelverket som ska säkerställa att alla medlemsstater använder de gemensamma bestämmelserna på ett enhetligt sätt vid de yttre gränserna. Förslaget är därför förenligt med proportionalitetsprincipen.

- **Val av regleringsform**

Föreslagen regleringsform: Förordning.

Övriga regleringsformer skulle vara olämpliga av följande skäl:

Förslaget innebär ändring av en förordning. Vidare kommer det att bli obligatoriskt för alla medlemsstater att använda VIS vid de yttre gränserna och därför är en förordning den enda typen av rättakt som kan komma i fråga.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget medför inga konsekvenser för gemenskapens budget.

5. ÖVRIGA UPPLYSNINGAR

- **Deltagande**

Detta förslag bygger på Schengenregelverket. Därför måste följande verkningar med avseende på de olika protokollen beaktas.

Island och Norge:

De förfaranden som föreskrivs i associeringsavtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket är tillämpliga, eftersom denna förordning bygger vidare på Schengenregelverket, såsom det definieras i bilaga A till det avtalet.

Danmark:

Enligt protokollet om Danmarks ställning, som fogats till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning och är därmed inte bundet av den eller dess tillämpning. Med hänsyn till att förordningen är en rättsakt som syftar till att utveckla Schengenregelverket i enlighet med bestämmelserna i avdelning IV i EG-fördraget, är artikel 5 i protokollet tillämplig.

Förenade kungariket och Irland:

I enlighet med artiklarna 4 och 5 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar, rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket och rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket, deltar Förenade kungariket och Irland inte i förordning (EG) nr 562/2006 (kodexen om Schengengränserna) och förordning (EG) nr xx/2008 (VIS-förordningen). Därför deltar Förenade kungariket och Irland inte i antagandet av dessa förordningar. De är inte heller bundna av dem och omfattas inte av deras tillämpning.

Schweiz:

Denna förordning utgör, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket, vilka omfattas av det område som avses i artikel 4.1 i rådets beslut om undertecknande på Europeiska gemenskapens vägnar och provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser i det avtalet.

Nya medlemsstater:

Eftersom VIS-förordningen är en rättsakt som bygger på Schengenregelverket eller på annat sätt har samband med detta i enlighet med artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt och artikel 4.2 i 2005 års anslutningsakt, ska även den här förordningen, som innehåller bestämmelser om användningen av VIS vid de yttre gränserna, bli tillämplig först när rådet har fattat ett sådant beslut i enlighet med denna bestämmelse.

- **Närmare redogörelse för förslaget**

Artikel 1

I artikel 1 anges att VIS ska användas för 1) inresekontroll, 2) utresekontroll och 3) identifieringsändamål.

Enligt första stycket ska det för verifikationsändamål göras en obligatorisk sökning i VIS vid inresan om tredjelandsmedborgaren innehar en sådan visering som avses i artikel 5.1 b i kodexen om Schengengränserna.

Andra och tredje styckena rör frivillig användning av VIS. VIS kan användas för verifikation vid utresekontroller och för identifikation vid inrese- och utresekontroller. Dessa verifikationer och identifikationer bör utföras när så är lämpligt och relevant med hänsyn till artiklarna 18 och 20 i VIS-förordningen, särskilt om det uppkommer tvivel om huruvida en visering är äkta eller giltig.

Artikel 2

I artikel 2 finns bestämmelser om när sökning i VIS ska inledas vid de yttre gränserna.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

av den [...]

om ändring av förordning (EG) nr 562/2006 när det gäller användningen av informationssystemet för viseringar (VIS) enligt kodexen om Schengengränserna

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 62.2 a,

med beaktande av kommissionens förslag¹,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna)² föreskrivs villkor, kriterier och regler för kontrollen vid gränsövergångsställena och för gränsövervakningen, inklusive kontroller i Schengens informationssystem.
- (2) [Europaparlamentets och rådets] förordning (EG) nr xx/2008 av den (datum) [om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen)]³ syftar till att förbättra genomförandet av den gemensamma viseringspolitiken. Det anges även att syftena med VIS inbegriper att underlätta både kontrollen vid gränsövergångar vid de yttre gränserna, och kampen mot bedrägerier.
- (3) I förordning (EG) nr xx/2008 [*VIS-förordningen*] föreskrivs kriterier och villkor för när de behöriga myndigheterna i syfte att utföra kontroller vid gränsövergångar vid de yttre gränserna ska ha tillgång till uppgifter för att kontrollera viseringsinnehavares identitet, viseringens äkthet och om villkoren för inresa är uppfyllda, och för att identifiera personer som inte, eller inte längre, uppfyller villkoren för inresa till, vistelse eller bosättning inom medlemsstaternas territorium.

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

² EUT L 105, 13.4.2006, s. 1.

³ EUT [...], [...], s. [...].

- (4) Eftersom endast en biometrisk kontroll med säkerhet kan bekräfta att en person som vill resa in till Schengenområdet är samma person som den för vilken viseringen har utfärdats bör användning av VIS vid de yttre gränserna föreskrivas.
- (5) För att kontrollera huruvida inresevillkoren i artikel 5 i förordning (EG) nr 562/2006 är uppfyllda och för att kunna utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt, bör gränskontrolltjänstemän använda sig av all tillgänglig information, inklusive data som kan sökas i VIS.
- (6) För att undvika att gränsövergångar där VIS kan vara i bruk kringgås och garantera att VIS fungerar med full effektivitet är det särskilt viktigt att VIS används på ett enhetligt sätt i samband med inresekontroller vid de yttre gränserna.
- (7) Vid upprepade viseringsansökningar inom en period på [48] månader är det lämpligt att biometriska data ska kunna återanvändas och kopieras från den första ansökan i VIS, och användningen av VIS i samband med inresekontroller vid de yttre gränserna bör därför göras obligatorisk.
- (8) Förordning (EG) nr 562/2006 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (9) Eftersom målen för den föreslagna åtgärden, nämligen fastställandet av de regler som ska gälla för användningen av VIS vid de yttre gränserna, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (10) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns i artikel 6.2 i fördraget om Europeiska unionen och återspeglas i Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (11) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket⁴, vilka omfattas av det område som avses i artikel 1.A i rådets beslut 1999/437/EG rörande vissa tillämpningsföreskrifter för ovannämnda avtal⁵.
- (12) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket, vilka omfattas av det område som avses i artikel 1.A i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 4.1 i beslut 2004/849/EG⁶ och 2004/860/EG⁷.

⁴ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁵ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁶ EUT L 368, 15.12.2004, s. 26.

⁷ EUT L 370, 17.12.2004, s. 78.

- (13) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om Danmarks ställning, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig i Danmark. Eftersom denna förordning bygger på Schengenregelverket enligt bestämmelserna i avdelning IV, del 3 av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, bör Danmark, i enlighet med artikel 5 i ovannämnda protokoll, inom en tid av sex månader efter antagandet av denna förordning besluta huruvida man ska genomföra förordningen i sin nationella lagstiftning.
- (14) Denna förordning utgör en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar, i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket⁸. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som varken är bindande för eller tillämplig i Förenade kungariket.
- (15) Denna förordning utgör en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar, i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG av 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket⁹. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som varken är bindande för eller tillämplig i Irland.
- (16) Denna förordning är en rättsakt som bygger på Schengenregelverket eller som på annat sätt hänför sig till det regelverket i den mening som avses i artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt och artikel 4.2 i 2005 års anslutningsakt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1
Ändringar

Artikel 7.3 i förordning (EG) nr 562/2006 ska ändras på följande sätt:

- 1) Följande led ska införas som led aa:
- ”aa) Om tredjelandsmedborgaren innehar visering i enlighet med artikel 5.1 b, ska den noggranna kontrollen vid inresa även omfatta verifikation av viseringsinnehavarens identitet och av viseringens äkthet, genom sökning i informationssystemet för viseringar (VIS) i enlighet med artikel 18 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr xx/2008*.

* EUT L [...], [...], s. [...].”

⁸ EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁹ EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

2) Följande mening ska läggas till i slutet av led c i:

”Sådan kontroll får omfatta sökning i VIS i enlighet med artikel 18 i förordning (EG) nr xx/2008.”

3) Följande led ska läggas till som led d:

”d) I syfte att identifiera personer som inte, eller inte längre, uppfyller villkoren för inresa till, vistelse eller bosättning på medlemsstaternas territorium får sökning i VIS utföras i enlighet med artikel 20 i förordning (EG) nr xx/2008.”

Artikel 2 *Ikraftträdande*

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den [DD/MM/ÅÅ – som ska bestämmas till den tjugonde dagen efter den tidpunkt som avses i artikel 48.1 i förordning (EG) nr xx/2008.]

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdad i Bryssel den [...]

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
[...]

På rådets vägnar
Ordförande
[...]